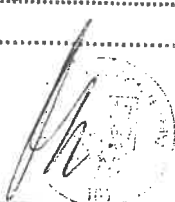

MVCRP00WK5N9

Ministr vnitra
Milan Chovanec

V Praze dne 23-07-2014
Č.j.: MV-64552-4VS/2014

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 29. 7. 2014
podpis:

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0284r

Rozhodnutí

Ministr vnitra přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala
k – Bělorusko, (dále jen
„žadatelka“), i za nezletilého syna
Bělorusko, (dále jen „nezletilý syn“), státní občané Běloruska, trvale bytem
adresa pro doručová
rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27.3.2014, č.j.: VS-1987/835.3/2-
2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí
a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále
jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství
České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád,
ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) se rozklad **zamítá.**

Odůvodnění:

Prostřednictvím Krajského úřadu Karlovarského kraje požádala žadatelka
o udělení státního občanství České republiky. Do žádosti zahrnuje i svého výše
uvedeného nezletilého syna. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne
21.11.2013. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen ode dne
10.10.2006, jejímu nezletilému synovi ode dne 11.2.2008.

Ze spisového materiálu Ministerstva vnitra mimo jiné vyplývá, že žadatelka
přicestovala do České republiky v roce 1998. V letech 2002-2004 byla zaměstnána
jako sekretářka v obchodní společnosti spol. s r.o., v období od
května 2004 do srpna 2010 byla jednatelkou obchodní společnosti s.r.o.
Od listopadu 2011 je zaměstnána jako lékařka na dobu určitou v Léčebných lázních
....., a.s., s průměrným čistým měsíčním příjmem 30.000 Kč. Nezletilý syn
žadatelky žije na území České republiky od roku 2000, v současné době je
studentem víceletého gymnázia v Karlových Varech. Na území České republiky žijí
rovněž manžel a matka žadatelky, státní občané Běloruska, kteří o udělení českého
státního občanství prozatím nepožádali.

Vypraveno dne:

24-07-2014

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka i její nezletilý syn splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Nesplňují však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. V případě žadatelky se jednalo o neplnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobyt cizinců na území České republiky. Porušení povinnosti na úseku pobytu cizinců bylo rovněž zjištěno u nezletilého syna žadatelky, neboť z cizineckého informačního systému bylo zjištěno, že zde není evidován jeho cestovní pas, který mu byl vydán v květnu 2013.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1.1.2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Zákon o státním občanství umožňuje prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody u žadatelky i jejího nezletilého syna neshledalo, a proto jejich společnou žádost zamítlo svým rozhodnutím ze dne 27.3.2014.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka i za svého nezletilého syna včasný rozklad, ve kterém uvedla, že dle jejího názoru byla žádost, kterou podala za sebe a svého nezletilého syna, zamítnuta pouze s ohledem na její malé prohřešky a ne závažné trestné činy. Doplnila, že v průběhu správního řízení se za své jednání omluvila, ponaučila se a nastoupila do zaměstnání, kde pracuje dosud.

Žadatelka dále uvedla, že pokud by se v budoucnu ve své profesi osamostatnila a otevřela si vlastní ordinaci, nadále zůstane na částečný úvazek zaměstnaná ve svém stávajícím zaměstnání a nebude tedy z její strany docházet k porušování povinností týkajících se veřejného zdravotního pojištění s tím, že další platby si umí ohlídat sama.

Ve věci cestovního pasu svého nezletilého syna žadatelka uvedla, že její syn se dostavil na příslušné pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, kde oznámil změnu svého cestovního pasu, a to ve lhůtě 3 dnů. Na základě této skutečnosti mu bylo vydáno povolení k pobytu s biometrickými údaji, což by bez oznámení změny cestovního pasu nebylo možné.

Dle názoru žadatelky bude ona i její syn přínosem pro Českou republiku. Z morálního, kulturního i společenského hlediska se zde necítí jako cizinci.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka i její nezletilý syn splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

Nesplňují však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka neplnila povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů). Předmětnou zákonnou podmínku žadatelka a její nezletilý syn nesplňují také z důvodu neplnění povinností podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

Ve vztahu k celkové integraci žadatelky i jejího nezletilého syna ministr vnitra nepopírá, že žadatelka i její nezletilý syn žijí na území České republiky již od roku 1998, resp. 2000, nepopírá ani pracovní integraci žadatelky i skutečnost, že její nezletilý syn zde po celou dobu navštěvoval základní školu a že v současné době studuje víceleté gymnázium. Ministr vnitra rovněž nezpochybňuje ani vyjádření žadatelky v rozkladu, že ona i její syn budou přínosem v zemi, ve které žádají o občanství.

Ve vztahu k nesplněné podmínce stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství však ministr vnitra konstatuje, že žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 10.10.2006. V období listopadu až prosince 2006 a března 2009 až října 2011, kdy byla vedena jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), byla povinna hradit splátky pojistného v kategorii osob samostatně výdělečně činných. Žadatelka tak však v uvedeném období nečinila, a proto jí vznikl dluh na pojistném v řádu desetitisíců Kč a s tím související penále, které uhradila až v roce 2013 – viz odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dostatečně dlouhá doba pobytu žadatelky v České republice od roku 1998 jí dala víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejích práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku naplňovat.

K námitce žadatelky ohledně cestovního pasu jejího nezletilého syna ministr vnitra uvádí následující. Nezletilému synovi žadatelky byl v květnu 2013 vydán cestovní pas Běloruska. Z výpisu z cizineckého informačního systému plyne, že v březnu 2014 nebyl tento cestovní doklad odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra evidován, tzn., že tato skutečnost nebyla v zákonem stanovené lhůtě na příslušném úřadě oznámena. To, že bylo nezletilému synovi žadatelky v měsíci lednu 2013, tedy 4 měsíce před vydáním cestovního pasu, vydáno odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra povolení k pobytu, s výše uvedeným žádným způsobem nesouvisí.

Ministr vnitra tak neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, na jejichž základě by bylo možné žadatelce i jejímu nezletilému synovi prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tedy plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobytový režim cizinců. Ministr vnitra je toho názoru, že je třeba zejména žadatelce poskytnout delší dobu, po kterou bude moci prokázat, že si již osvojila plnění zákonných povinností, které jí právní řád České republiky, zejména na úseku veřejného zdravotního pojištění, ukládá.

V uvedené souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství.

Ministr vnitra zároveň zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok. V uvedené souvislosti odkazuje ministr vnitra na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že: „... v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství.“. Uvedenou tezi pak Ústavní soud dále rozpracoval ve svém usnesení č.j.: II. Ús 624/06 ze dne 17.5.2007, ve kterém přímo konstatoval, že: „...není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí.“.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že prvoinstanční správní orgán ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, postupoval v průběhu správního řízení o žádosti v souladu s ustanovením § 3 správního řádu.

Žadatelé neuvedli v podaném rozkladu žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, a proto ministr vnitra, na základě návrhu rozkladové komise, rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

